

[Polemikova s Heideggerovým pojetím bytí]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[1999](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[1999](#)

◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 16. 7. 1999

◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 16. 7. 1999

[Polemikova s Heideggerovým pojetím bytí]

Tak se ukazuje, že na jedné straně není možné žádné čisté, ryzí nové, ale že nové vždy nějak musí navazovat na něco ze starého – a tím vlastně se teprve stávat, přicházet, uskutečňovat se a prosazovat. A právě v tom je nutno Heideggera korigovat: není žádného ryzího „bytí“, ani žádného ryzího „přicházení“, není ani žádného myšlení, které by se jen odevzdalo „přicházejícímu“, aniž by přitom bylo nějak zakotveno v něčem starém. Když o něco dále Heidegger říká, že „bytí“ je seslaností myšlení a že tato seslanost je dějinná („Das Sein ist als das Geschick des Denkens. Das Geschick aber ist in sich geschichtlich.“ – 117), vyhýbá se jasnému řešení: Je-li „bytí“ seslaností, a je-li tato seslanost dějinná, musí být dějinné i samo „bytí“ – a tento závěr Heidegger nedělá (a kdyby nějaký závěr udělal, vedlo by to v obou případech nesprávným směrem). V případě, že na místo „bytí“ postavíme pravdu („Pravdu“), je všechno hned jasnější. Pravda sama se děje, ale její dění není součástí vnitrosvětového dění, tj. není ani součástí dějin. – Ostatně větu „das Sein ist als das Geschick des Denkens“ lze vyložit nikoli pouze jedním způsobem. Protože na jedné straně přece Heidegger zdůrazňuje, že Sein není žádné Seiendes – takže to by znamenalo, že o něm nelze vypovídat, že „jest“. Jestliže se v uvedené větě přece jenom říká, že „bytí“ *jest* (das Sein ist), pak to může znamenat, že „bytí“ sice zásadně není, ale pokud *jest*, pak jenom jako seslanost myšlení, a v tom případě *jest* dějinně. Ale takto dějinně *jest* pouze jakožto seslanost resp. v jejím rámci, tj. v rámci jejího dění. Samo „bytí však“ žádným děním není. (Ostatně také proto, že „bytí“ není jsoucí, , neboť každé jsoucí je nutně událostným děním – tak bych to řekl já.) – Na druhé straně však onu větu lze vyložit také tak, že „bytí“ v tomto smyslu *jest*. K tomu zase poukazuje jiné místo v témž dopise, totiž ...

(Písek, 990716-2.)